

Itt ismerte meg élete szerelmét Petőfi Sándor

1846 augusztusának végén, a húszas éveit taposó költő, jó barátjával, Obernyik Károllyal karöltve, egy nagyobb körútra indult Erdélybe. Vitte a lába egészen Szatmárig, ahol néhány napot vendégeskedtek, poéta barátjuknál, Pap Endrénél. S ha már ott jártak, gondolták átruccannak Nagykárolyba, hogy szemtanúi lehessenek Szerdahelyi Pál helyettes főispán beiktatásának.

Szeptember 6-án megérkeztek tehát Szatmár megye akkori központjába, Nagykárolyba, ahol Petőfi az Arany-Szarvas nevű fogadóban szállt meg. Az emeleten vett ki egy kis sarokszobát. Ennek ablakából pillantotta meg először szeptember 8-án a szemközti ház kertjében, múzsáját s leendő feleségét, Szendrey Júliát, aki éppen jó barátnéjánál, Térey Marinál vendégeskedett.

A költő később többször is visszaemlékezett erre a meghatározó pillanatra :

„Amott a fogadóval átellenben a kert és benne a fák, melyek alatt először láttam őt, tavaly, szeptember 8-án, délután 6 és 7 óra között. Ez időtől számítom életemet, a világ lételét... azelőtt nem voltam én, nem volt a világ, semmi nem volt; akkor lett a nagy semmiben a világok milliója és szívemben a szerelem... mindezt Juliskámnak egy pillantása teremté.”

(1847)

"Itt láttam én először.

Kedves galambomat,

Itt láttam őt először

Az akácfák alatt."

(1848)

Aznap este táncvigadalmat tartottak a fogadóban. Természetesen Petőfi is megjelent az eseményen. S aztán úgy esett, ahogy azt az égiek megírták. A 23 éves Petőfi rögtön kiszúrta a bálterem szépét, a fiatal, alig 17 éves Szendrey Júliát. Egy közös barátjuk, Riskó Ignác mutatta be őket egymásnak.

„Ott bilincselte le figyelmét a táncoló lányok egyike, a karcsú termetű, élénk szempillantással reá tekintő kedves alak, Szendrey Júlia.” (Törökfalvi Pap Zsigmond, szemtanú)

Így esett meg tehát, hogy e vándor rátalált múzsájára, az ő "Juliskájára", egy nagykárolyi fogadó báltermében, bevésve ezzel a Szarvas-fogadó nevét az irodalomtörténelembe.

Forrás: mindenamikultura.blog.hu